

1. postna nedelja – leto B

Jezusa satan skuša in angeli mu strežejo

Tisti čas je Duh odvedel Jezusa v puščavo. V puščavi je bil štirideset dni in satan ga je skušal. Bil je med zvermi in angeli so mu stregli. Ko pa so Janeza zaprli v ječo, je šel Jezus v Galilejo. Oznanjal je Božji evangelij in govóril: »Čas se je dopónil in Božje kraljestvo se je približalo. Spreobrnite se in vérujte evangeliju!« Mr 1,12-15

Duh je odvedel Jezusa v puščavo

Odlomek, ki smo ga slišali, vam, dragi bratje in sestre predlagam za premišljevanje skozi ves letošnji postni čas. Izredno zgoščen je. Poglejmo, kaj se je dogajalo z Jezusom in v kateri smeri lahko teče naše razmišljanje ob njem.

Duh je odvedel Jezusa v puščavo

Kaj pravite, ga je Sveti Duh odvedel v puščavo kar tako, bi rekli na suho. Kako je do tega trenutka prišlo? Ko se ob tej misli ustavim, si predstavljam, da Sveti Duh ni deloval na silo, mimo Jezusove volje. Jezus se je najbrž veliko pogovarjal v molitvi z Očetom in ga spraševal tudi o času svojega nastopa. Trideset let čakanja ni kratka doba. Je čas temeljitega premisleka. Jezus ta čas prebije v dialogu z Očetom, v katerem se neprestano odpira Duhu, naj stori z njim, kar je prav. In v tej odprtosti, si lahko predstavljamo, ga Duh odvede v puščavo, da ga pripravi na javni nastop.

V puščavi ga je satan skušal

Svet Božjih prijateljev ni miren, tam je satan, tam so zveri, je puščava, seveda tudi angeli in Svet Duh. V čem je bil v puščavi skušan Jezus? Če pogledamo v luči celotnega evangelija in našega razmišljanja, je satana motilo to, da je bil Jezus pokoren Svetemu duhu. Rad bi ga zastrupil. S čim že? Rad bi ga odvrnil od zvestobe Duhu, ki ga je odvedel v puščavo. Zato mu ponuja rešitev za lakoto – naj iz kamnov naredi kruh, kaj se muči v puščavi; v popolni umaknjenosti od sveta mu satan predlaga senzacijo – naj ne čaka na Očetov namig, ampak naj skoči dol s templja, pokaže svojo moč, pa bodo takoj vsi okrog njega; ponuja mu oblast, da bi ga iztrgal iz Očetove pokorščine – ta je pretežka, naj ji neha služiti.

Stana je neprestano na delu v želji, da bi Sveti Duh ne mogel delovati v puščavi oz. še boljše, da bi Jezus iz puščave zbežal nazaj v vsakdanji svet in se pomešal med množico.

Bil je med zvermi in angeli so mu stregli

Kljub temu, da Jezus jasno zavrne skušnjavca, skušnjave ostajajo del njegovega vsakdana. Kaj so te zveri?

Farizejska popolnost – v smislu: Jaz sem Božji sin, ti okrog mene pa so uboge reve.

Obtoževanje – vriva se zavest: Jaz naredim vse prav, za probleme so si drugi krivi sami.

Egoizem – Jaz bom poskrbel zase, drugi pa naj skrbi zase.

Te zveri so ves čas na preži, vrivajo se v misli še tako svetega človeka. Post Jezusa teh zveri ne rešuje, potrebna je bitka, v kateri angeli zmagujejo nad zvermi.

In š čim strežejo angeli?

Zaupanje v Božjo ljubezen – Bog je dober, čeprav ne čutim njegove tolažbe.

Trenutki Božje bližine – Bog daje občutke 'blaženosti', v katerih so angeli očitni, zveri pa potihnejo.

Čaša trpljenja – Čudna tolažba pa vendar, trpljenje se po angelih razodeva kot pot do popolne ljubezni.

Šel je in oznanjal božji evangelij

Jezusov post ni bil namenjen le njemu samemu. Bil je v njegovo osebno potrditev in pripravo na javno delovanje. Samo v moči te hrane je zmožal prav nastopiti.

Pomislimo, kam nas Duh želi odpeljati. Pomemben je odprt dialog z Očetom, da bi razumeli njegove namige za postni čas.

Bodimo pozorni, kako nas Satan skuša, da bi nas odvrnil od pokorščine Duhu.

Zveri in angeli so ves čas na delu. Naj bomo čuječi, a ne prestrašeni.

Naj postni čas ne bo sam sebi namen.